

Skolekommissionen. Der staar, at de ikke maa høre til den ovennævnte Kreds af Forældre; det, synes jeg, er ganske rigtigt, men jeg kunde ønske, at der føjedes til, at det maa heller ikke være Lærere eller Lærerinder i Folkeskolen. Det kan hændes, at der mellem en Friskole og Stedets Folkeskole af Grunde, som jeg ikke her skal komme ind paa, er et vist Spændingsforhold, og jeg tror da, at det under saadanne Omstændigheder vil være uheldigt, om en Lærer eller en Lærerinde ved Folkeskolen sad som Medlem af det Tilsynsudvalg, der her er Tale om. Jeg haaber, vi ogsaa skal kunne enes om at faa denne lille Bestemmelse ind, der, saa vidt jeg husker, fandtes i det Lovforslag, som blev vedtaget her i 1911—12.

Saa staar der i § 58, at Tilsynet med Religionsundervisningen overfor Børn tilhørende Folkekirken bortfalder, naar der foreligger Vidnesbyrd fra en i Folkekirken ansat Præst eller Præsten fra en evangelisk-luthersk Frimenighed om, at Børnene i Forhold til deres Alder besidder tilstrækkelige Kundskaber i saa Henseende. Jeg tror, at der indenfor de frie Skolers Kreds er et Ønske om, at dette „besidder tilstrækkelige Kundskaber“ skal ændres til „være forsvaret undervist“. Jeg haaber, at vi skal kunne enes om en saadan Ændring.

Her staar vi for øvrigt overfor det vanskelige Spørgsmaal Religionsundervisningen i Skolerne og Forældrenes Stilling dertil. Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, om Ministeren ikke har tænkt sig at søge dette Forhold endeligt ordnet. Jeg tror, at den højtærede Ministers Forgænger i et bestemt Tilfælde afgjorde dette Spørgsmaal saadan, at Forældrene ikke skulde være tvunget til at lade deres Børn deltage i den offentlige Skoles Religionsundervisning. Jeg var fuldstændig enig i den Afgørelse, som Undervisningsminister Appel traf. Grundlaget for denne Afgørelse er imidlertid blevet angrebet. Jeg skal ikke udtale mig om Berettigelsen af dette Angreb, men i hvert Tilfælde blev den Sag ikke endeligt ordnet, og jeg tror, at det rundt omkring gærer i dette Spørgsmaal. Det skulde glæde mig, om vi nu kom til en endelig Ordning deraf. Nu ved jeg meget godt, at dette Spørgsmaals Ordning egentlig ikke hører hjemme paa denne Lov, men paa den almindelige Lov, som senere skal komme; men netop fordi det er et Spørgsmaal, der trænger sig paa rundt omkring, vil jeg dog tro, at der kunde være Rimelighed for at tage det op til Ordning allerede her.

Jeg skal minde om, at i Samlingen

1911—12 fremsatte Ministerens Meningsfælle, daværende Folketingsmand K. M. Klausen, Forslag om, at Forældrene skulde være fuldstændig frit stillede med Hensyn til Religionsundervisningen, et Forslag, som fandt Tilslutning fra det radikale Venstre og enkelte indenfor Venstre. Det er for øvrigt et gammelt Venstrekrav, vi staar overfor her. Der er Grund til, at dette Spørgsmaal kommer med ind i den Diskussion, som nu vil komme, og jeg kunde ønske at høre den højtærede Ministers Mening om dette. Jeg havde egentlig en Tid en Forestilling om, at den højtærede Minister omgikkes med Planer om at fremsætte et særligt Forslag i saa Henseende. Der blev, saa vidt jeg husker, skrevet i Bladene, at den højtærede Ministers Forgænger allerede havde et saadant Forslag under Udarbejdelse, og at det vilde blive fremsat af den nuværende Minister.

I § 59 tror jeg, der bør en lille Ændring ind. Der staar: „Er der indenfor Tilsynsudvalget Enighed om, at de i Skolen underviste Børn med Hensyn til Kundskaber og Færdigheder ikke staar Maal med“ o. s. v. Jeg tror, at der maa indføjes en Henvisning til den foregaaende Paragraf, idet der der udtrykkelig præciseres, hvad det er, der skal overhøres i ved Eksamen. Der staar, at „der skal prøves i Skrivning, Regning, skriftlig og mundtlig Dansk“. Og man kan sikkert ikke af Hensyn til § 59 kræve mere, end at de har tilstrækkelige Kundskaber og Færdigheder i de paagældende Fag. Men som det staar, kan det faa en langt mere vidtrækkende Betydning. Jeg kunde i det hele taget ønske, at det ogsaa for den offentlige Skole var slaaet fast, at det er de fire Fag, der skal prøves i ved Eksamen, og at man med Hensyn til de andre Fag blev friere stillet. Jeg tror, at det er af afgørende Betydning for hele Skolens Frihed, for hvad der skal komme ud af Arbejdet der, at man bliver frit stillet med Hensyn til de andre Fag. Det er ikke om at gøre at faa et vist Maal af Kundskaber ind vedrørende disse andre Fag; det, som Samfundet kan kræve af Børnene, er, at de kan regne og læse og skrive deres Modersmaal, og derudover skal der være en ikke ringe Frihed. Det staar ogsaa i nøjeste Forbindelse med, at man nu indenfor Seminarierne ønsker at have Adgang til valgfrie Fag; saa maa der ogsaa være Adgang til særlig at arbejde i de Fag for de Seminarister, der har valgt dem som Speciale paa Seminariet. Men saa maa der ogsaa være Frihed med Hensyn til andre Fag.

Det ærede Medlem Hr. Klaus Berntsen